

09/9-10
ZÁŘÍ
ŘÍJEN

VZHŮRU KE HVĚZDÁM

ČASOPIS
ZÁKLADNÍ ŠKOLY BRATŘÍ FRICŮ
ONDŘEJOV

ČÍSLO
7

Křest Opravdu se točí
Andrew Feustel a písně kosmické
Zahájení nového školního roku
Rozhovor s novým panem učitelem Martinem Hemelíkem
Rozhovor s odcházejícím panem učitelem Pavlem Senftem
Krkonoše aneb ohlédnutí za výletem loňské devítky
Posílení o nové členy - o konkurzu i z konkurzu
Zábava, křížovky, kouzlení, příběh na pokračování
Pod hvězdnou oblohou

UVÁDÍME NÁŠ PRVNÍ HRANÝ FILM Křest Opravdu se točí

Po cestě do školy na předpremiéru filmu mi došla SMS: „Prave vyjizdim, drz mi místo v sale ☺. Pavel“. V tu chvíli se ve mně probudila nesmírná radost. Radost z toho, že naše práce má smysl a že dnes máme možnost ukázat, co jsme dokázali. Radost z toho, že za námi stojí lidé, kteří nás podporují. Ta SMS zpráva byla od Pavla Suchana, kterého jsem vybrala k tomu, abychom společně mohli pokřtít naše první CD. Dorazili všichni z našeho natáčecího týmu kromě Janičky Pavlínky - Fénixe ☺ (to je jedno Jméno, pro vaši informaci). Rozdělili jsme si úkoly při uvádění a brzy na to dorazil již výše zmíněný Pavel Suchan s tradičním úsměvem na rtech.

Vládla příjemná atmosféra, všichni jsme se dobře bavili. Začali přicházet učitelé a já měla uvnitř sebe takový zvláštní pocit, který je nepopsatelný. Začal Honza (Chameleon) s přivítáním, pokračovala Gabča (Perseus) s představováním a nakonec Kuba (Lištička) s historií. Pak došlo na vlastní promítání filmu a filmu o filmu. Obojí sklidilo docela úspěch, což mě mile potěšilo.

Po promítání jsem vyzvala Pavla, abychom společně pokřtili CD lektvarem, díky kterému se Galileo přesunul v čase. Byla jsem ráda, že když jsem držela CD, nebylo moc vidět, jak se mi klepou ruce ☺. Pak každý pronesl nějaké přání filmu. Připojil se i Pavel.

Nakonec došlo na věnování, Pavlovi a našemu panu řediteli. Četla jsem věnování Pavlovi:

Byla jednou jedna vesnička a v té malé školčička. V té školčičce redakční rada. V té redakční radě byla jedna paní učitelka a několik žáků 8. a 9. třídy. A jednoho dne se rozhodli, že natočí film. Když přemýšleli nad hlavním tématem, napadl je rok astronomie, který zrovna byl, jelikož je to škola v Ondřejově, kde je hvězdárna. A tak šla myšlenka za myšlenkou a slovo za slovem a postupně myšlenka přerostla se spoustou nápadů v touhu udělat společně něco, co nikdy nezanikne, a tak se začala na papíře objevovat první písmenka. Času bylo ale málo, a tak se všechno dělalo narychlo. Scénář vznikál převážně v dopravních prostředcích. Nakonec ale bylo všechno hotovo a mohlo se začít natáčet.

Tady Vám předkládáme naše dílo, které je svědkem toho, že stačí chtít něco dělat a dojde se k vytouženému cíli. Navíc člověk po cestě potká spousty legrace.

A protože nejsme žádní lakomci, věnujeme toto CD tiskovému mluvčímu hvězdárny v Ondřejově - multifunkčnímu Pavlovi Suchanovi za všechno, co dělá pro naši školu, pro naši republiku, pro celý svět. Za to, že to všechno zvládá tak, jak to zvládá a ještě u toho má úsměv na rtech a spousty prima hlášek,

HVĚZDNÝ TÝM

Když jsem skončila, bylo vidět, že nemá daleko od pláče. Jenže on nikdy nezůstane pozadu a vytáhl propisku, kterou na světě drželi úžasnější lidé, než si vůbec dokážete představit. Propisku, která letěla raketoplánem a píše ve stavu beztíže. My jsme si jí mohli prohlédnout, mohli jsme na ni i sáhnout. To byl ten nejkrásnější dárek, který jsme mohli dostat.

Celé to byl zážitek, na který se dá jen těžko zapomenout. A já doufám, že takto to necítím jen já, ale i další....

LaBuŤ

CD s filmem Opravdu se točí a filmem o filmu je možné koupit za 25 Kč.
Stačí zajít za paní učitelkou Hudcovou.

ANDREW FEUSTEL A PÍSNĚ KOSMICKÉ

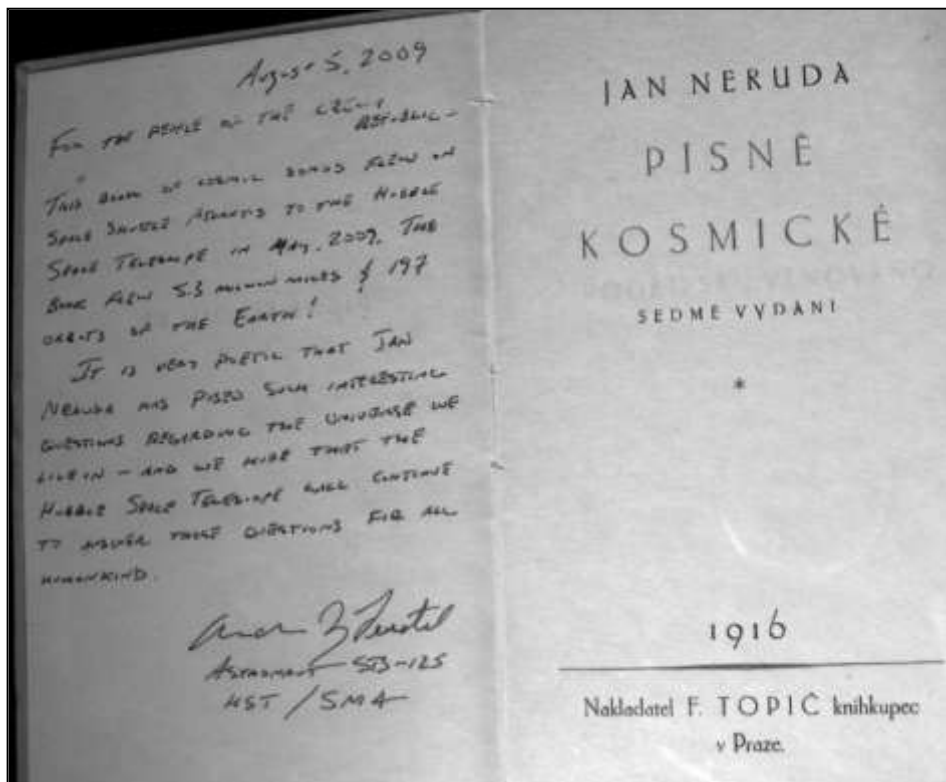
Dne 3.8.2009 navštívil Ondřejovskou hvězdárnu americký astronaut Andrew Feustel, který se 11. května 2009 vydal na svoji první misi STS-125. Cílem byla oprava Hubbleova teleskopu. Během mise provedl 3 výstupy do vesmírného prostoru. Když se chystal na svůj let, oslovit Astronomický ústav v Ondřejově s tím, že by vzal nějakou drobnost z Čech do svého osobního balíčku do vesmíru. Po dlouhém vybírání na hvězdárně zvítězila knížka, a tak Andrew Feustel vzal s sebou do vesmíru básnickou sbírku „PÍSNĚ KOSMICKÉ“ od Jana Nerudy.

Při návštěvě naší hvězdárny absolvoval Andrew Feustel se svojí rodinou také přednášku, které jsem se zúčastnila. Povídal o svých pocitech ve stavu beztlíže i o astronautech, se kterými byl ve vesmíru. Pobavili jsme se u ukázky videa z jejich mise, kde bylo vidět jak jedli, pili, spali...ale také, jak se oblékali do skafandru a jak přistávali zpět na naši „modrou“ planetu. Poté jsme se mohli zeptat na cokoli, co nás zajímalo ohledně mise i jeho kariéry. Mise, které se Andrew Feustel zúčastnil, dopadla úspěšně. Vědci po celém světě mohou využívat služeb Hubbleova teleskopu i nadále.

43 points

Nakonec jeho přednášky následovala malá autogramiáda a předání "Písní kosmických", které měl s sebou na misi v kosmu.

V pátek 25.9.2009 se konala na hvězdárně EVROPSKÁ NOC VĚDCŮ. Já a několik spolužáků z naší školy jsme šli pomoci s organizací. V 15:00 jsme měli sraz na plošině, kam jsme dorazili všichni včetně Pavla Suchana, který nám zadal naše úkoly. Někdo zůstal na plošině u dalekohledů, někdo v muzeu nebo u dvoumetru. My co jsme zbyli, jsme měli za úkol být na parkovišti, rozdávat program a mapičku hvězdárny s pracovišti, které mohli turisté navštívit.

Asi po hodině jsem se šla podívat na hlavní plošinu, jestli není potřeba ještě něco zařídit. A teď' přišel okamžik, na který budu dlouho vzpomínat. Pan Suchan mi svěřil do rukou ony Nerudovy „PÍSNĚ KOSMICKÉ“, ve kterých jsem měla nalistovat věnování od astronauta Andrewa Feustla. Byl to skvělý pocit, mít něco tak ohromného v ruce, něco co bylo ve vesmíru. Stála jsem tam s tou výjimečnou knížkou a měla možnost si v ní listovat. Čekala jsem, až pracovníci hvězdárny, vyčistí sklo, pod které se měly písně uložit. Když bylo vše připraveno, byly uloženy na své místo. Nezbyvalo mi nic jiného, než se jen dívat.

Na tento skvělý zážitek, sice jen párminutový, držet v ruce Nerudovy „PÍSNĚ KOSMICKÉ“, které byly ve vesmíru, nikdy nezapomenu. Chtěla bych poděkovat panu Suchanovi za tu možnost, kterou mi dal. Moc lidem se nepoštěstí držet v ruce něco takového, a proto jsem za to opravdu vděčná...děkuji.

Celá akce EVROPSKÁ NOC VĚDCŮ se podařila, přišlo velké množství návštěvníků a a z jejich tváří při odjezdu vyzařovala spokojenost.

Sagittarrii

Co napsal Andrew Feustel jako věnování do knížky

5. srpna 2009

Lidem z České republiky.

Tato kniha Písní kosmických letěla na palubě raketoplánu Atlantis k Hubbelovu vesmírnému dalekohledu v květnu 2009. Celkem procestovala 5,3 milióů mil a celkem 197krát obletěla Zemi.

Je velice poetické, že Jan Neruda položil ve svém díle tolik zajímavých otázek na vesmír, ve kterém žijeme – a my doufáme, že Hubbelův vesmírný dalekohled bude pokračovat v hledání odpovědí na tyto otázky pro celé lidstvo.

*Andrew Feustel
astronaut STS-125
HST/SMIA*

☐☐ → ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍ ROKU → ☀️ ☆

Dne 1. září se konalo před budovou základní školy v Ondřejově tradiční zahájení školního roku. Pan ředitel Karel Blažek přivítal všechny přítomné. Jak všichni víte, minulý školní rok nás opustili tři učitelé a místo nich nastoupili jiní. Všem byli představeni učitelé noví - paní Macůrková, pan Hemelík a pan Rovenský. Každý z nových učitelů dostal kytici od žákyně deváté třídy. Nastoupili k nám i noví žáci, ti byli také přivítáni květinou. Den uváděla paní Vomáčková. Samozřejmě zazněla česká hymna, všichni povstali, ale pár jedinců to pochopilo až po chvíli. Když dozněla hudba, přistoupila k mikrofonu paní Staňová a představila všem své prvňáky. Každý žák z deváté třídy podal prvňáčkovi ruku, předal mu květinu a šel si stoupnout na „stupínek“. Potom se opět všichni usadili a bylo zahájení zakončeno. Devátá třída odvedla prvňáčky do

jejich třídy (ta je v budově zdravotního střediska), kde si každý vybral místo v lavici a my devátáci jsme se rozloučili.

Po několika dnech byli prvňáci za pomoci devátáků seznámeni s hlavní budovou školy. Poznali se téměř se všemi třídami. Ve čtvrté si poslechli jejich třídní hymnu a několik písní, v jiných třídách zase postup učiva. V učebně českého jazyka je seznámila se školní knihovnou žákyně deváté třídy. Potom se v doprovodu paní Staňové vrátili do svojí třídy. Tam asi pokračovali v učení. :-D

Perseus

⇒ **NOVÉ TVÁŘE V NAŠÍ ŠKOLE** ⇒ ☀ ☆

Rozhovor s panem Martinem Hemelíkem

Do naší školy přišli noví učitelé. První, se kterým vám přinášíme rozhovor, je pan Martin Hemelík. Učí u nás matematiku, dějepis a občanskou výchovu.

- **Odkud jste k nám přišel?**

Přišel jsem k vám z Hrusic.

- **Na jaké škole jste učil, než jste k nám nastoupil?**

Učil jsem na Masarykově klasickém gymnáziu v Říčanech.

- **Co jste vystudoval za školu?**

Vystudoval jsem Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy.

- **Který předmět jste měl jako dítě nejraději a který jste naopak nemusel?**

Nejraději jsem měl dějepis a matematiku. Žádný předmět mi vyloženeš nevadil, ale nemusel jsem chemii.

- **Čím jste chtěl být jako dítě?**

Možná to bude znít trochu divně, ale chtěl jsem se stát vědcem.

- **Který předmět učíte nejraději?**

Učím všechny stejně rád.

- **Co vás na této práci nejvíce zaujalo?**

Protože už učím celý život, tak asi všechno.

- **Učíte dějepis. Kdybyste mohl cestovat časem, do jaké doby byste se přenesl?**

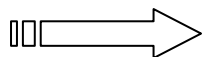
To vám mohu říci úplně přesně. Přemístil bych se do doby na přelomu 17. a 18. století.

- **Měl jste někdy nějakou přezdívku?**

Ano, vzpomínám si, že moje poslední přezdívka byla právě na Masarykově klasickém gymnáziu a říkali mi Zeus.

- **Děkujeme za rozhovor.**

Rozhovor vedly Tereza Böhmová a Tereza Vorreiterová

Rozhovor s panem Pavlem Senftem

V dnešním čísle přinášíme rozhovor s panem učitelem Senftem, který nám poskytl na konci loňského školního roku. Byl dlouho ředitelem naší školy. Učil dějepis, pracovní činnosti a řadu dalších předmětů. Měl rád fotbal.

➤ **Jak jste se dostal k povolání učitele a jaké byly Vaše začátky?**

Ta práce se mi líbila, já jsem chtěl být učitel už od základky, kde mě k tomu vlastně přivedl můj učitel.

➤ **Jak dlouho jste učil, dělal ředitele? Líbilo se Vám to Ondřejově?**

Od 1. září 1971 jsem začal učit, a od roku 1981 do roku 2007 jsem dělal ředitele. Moc se mi tu líbilo, ale s dneškem se to nedá srovnat.

➤ **Na to bych rád navázal a zeptal se: jaký si myslíte, že je rozdíl mezi dětmi, když jste začínal učit, a nyní? V čem si myslíte, že je problém.**

Já jsem nikdy nepotřeboval dávat poznámky, vždycky jsme se dohodli. Mezi žákem a učitelem byla důvěra, dnes už skoro není nic takového vidět. Žáci, ale v mnoha případech i jejich rodiče, si představují demokracii pouze jako práva, ale žádné povinnosti. Změnilo se chování mezi dětmi a učitelem, ale i děti mezi sebou. Nikdo se nechce k ničemu přiznat. Přístup žáků ke škole je v mnohých případech nulový. Ale já si myslím, že to jsou problémy společnosti.

➤ **Kdybyste měl tu možnost, co byste změnil na současném školství?**

Bylo by třeba pozvednout hodnotu učitele v očích lidí a dětí, dnes je učitel více méně fackovací panák. Dal bych učitelům pravomoci, na mnoha školách je dítě před celou třídou na kantora drzé, a on mu napíše poznámku, a více nemůže dělat. Naše škola je ale naštěstí oproti jiným nebe a dudy. Je tu takové rodinné prostředí.

➤ **Máte nějakou perličku nebo nějaký tragický příběh ze svého působení zde?**

Naštěstí se tu nic tragického nestalo, ale těch perliček by tu bylo víc, tady na škole byla pořád legrace. Učila tu jedna učitelka, na jméno si už nevzpomenu, a ta při vyučování často usínala. V její třídě byl vždy řev a nepořádek, ale jednou jdu po chodbě kolem učebny, kde učila a říkám si: „Tady je nějaký pořádek,“ a učitelka seděla za stolem a spala. Ale děti nikde, potom jsem se dozvěděl, že utekly oknem domů.

➤ **Co byste chtěl na konec vzkázat?**

Dnešní žáci by neměli zapomínat na výchovu a vzdělání svých budoucích dětí. Hlavním článkem ve výchově dětí je rodina a bylo by dobré, kdyby škole v její činnosti pomáhala.

Rozhovor vedl Jan Pangrác

aneb výlet loňské deváté třídy - 1. část

Výlet devítky, tak na ten budu vzpomínat dost dlouho. Už první den jsem se divil, že se do tak malého autobusu může vtěsnat sedmnáct pubertáků. Ale zdání klamalo. Předpokládaný odjezd byl po třinácté hodině. Ještě zamávat několika „neodbytným“ rodičům a už můžeme vyrazit. Řidič si na našich okresních silničkách asi dost věřil, a proto cesta rychle ubíhala. Nálada na palubě byla povznesená a všichni byli nadšení. Po chvílce nadšení opadlo, každý se hleděl nějak zabavit, aby mu to rychleji uteklo. Po nějaké době, myslím, že na pardubické dálnici, kohosi napadlo, abychom se spojili s druhou částí naší výpravy jedoucí z důvodu bezpečnosti autem. Ty esemesky bych Vám opravdu přál si přečíst. Namátkou: „Kde jste?“ „Míjíme prasečák“ nebo „krám, kde Honza nakupoval, když jel do Trutnova.“ a mnohé jiné. Já sám jsem se dost bavil a neutratil při tom ani korunu. To na tom bylo nejlepsi.

Po asi třech hodinách přijíždíme do Rokytnice nad Jizerou. Úžas z mohutných horských velikánů, který přelétl tváří všech, vystřídalo zděšení, že pobočka jistého obchodního řetězce, do které byly plánované cesty za nákupy, je asi kilometr a půl od chaty z kopce, tudíž cesta tam nijak náročná, cestu nazpět nebudu popisovat, je snad každému jasná. Zděšení vystřídal opět úžas, dorazili jsme k chatě. Velká budova v typickém podhorském stylu byla pro nás udivující. Ještě více, když jsme vešli. Paní majitelku (bez urážky) bych nepřál nikomu potkat na opuštěném místě za svitu měsíce. Náš pokoj byla místnost o chodbičce, koupelničce a ložničce. S vybalováním to nebylo, i přes naléhání naší třídní, nijak horké, a tak jsme prověřovali hernu.

U večere jsme uviděli majitelku v „plné kráse“ a dozvěděli jsme se, že se „u nás“ zdraví (jaké překvapení), a že jsou zde přítomni ještě jiní hosté. Nevím, jestli ještě dnes nelitují, že si nevybrali jiné místo na dovolenou. Noc byla klidná, spánek mě skutečně posílil.

Ráno byl budíček v osm. Snídaně v devět. To nebyl problém. Švédský stůl nasýtil hladové pupičky a jejich majitelé se dozvěděli, že je čeká túra. Pech, jak pro které. Šlo se až na Dvoračky, potom na hřebeny, stále do kopce. :) Po hřebení se šlo dobře, i bez kyslíkových masek. A ta příroda. Když jdete po šterkové cestičce jen mezi kosodřevinou, a kolem vás je nádherný rozhled, tak se otevře srdce každému. Mně ne. Byl jsem myšlenkami u někoho jiného. Našel jsem zbytky sněhu, ani si nepřejte vědět, co jsem mu provedl, a co s ním udělali někteří nic netušící spolužáci. Dosáhli jsme cíle cesty, pramen Labe. A tu mě můj pohled utvrdil v tom, že Krkonoše jsou průchoďák. Každou chvíli Němec, Polák nebo Čech. Ani jsem nezavídel obtloustlému turistovi, vykračujícímu si v šortkách a tričku. Labská bouda, pomník lidské bezohlednosti, shlížela do údolí postiženého kůrovcovou kalamitou. Nic si tu nekupujte, jestliže jsou vám vaše peníze drahé. Například při ceně 40 Kč za nealko, by zamrzl úsměv každému. Další cíl mohyla

Hanče a Vrbaty. Při cestě stál jeden z bunkrů, veřejnosti přístupný. Byl mnou prozkoumán zevrubně, ale asi se mu to nelíbilo. Pod mříž, která byla otevřena, jsem dal ruku a seshora zatlačil. Au. Stinka to byla pořádná. Sestupujeme, prý kratší cestou na chatu. Nejen mně se to nezdálo, ale byli jsme zticha. Nebylo to tak hrozné. Po holých hřebenech nás obstoupily poněkud otlučené smrky s borůvkám v podrostu. Bylo krásné počasí, a přes další hřeben se šlo příjemně. Když jsme ale dorazili do chaty, byl jsem rád, že jsem si sednul. Navečer byla připravena opravdu vydatná večeře, která připravila o kyslík v pokoji nejen nás. Noc ale proběhla více méně v klidu a pokoji.

Na druhou část se můžete těšit v příštím čísle.

Chameleon

☐☐ → POSÍLENÍ O NOVÉ ČLENY ☐☐ → ☀ ☆

Dny 11. září a 12. září očima Draka

Pátek 11. září byl pro nás staré členy redakční rady důležitý, poněvadž jsme přijímali nové spolupracovníky a lidi, co s námi budou dělat věci možné i nemožné. Jak víte, nejdříve probíhal konkurz (prý konkurz, to určitě) a poté jako odměna pro některé, kteří měli odvahu s námi strávit zbytek dne, bylo přenocování u Orionu na zahradě. Když jsem dorazila do školy, byla tam zatím jenom parta staré rady, a tak jsme si říkali, jestli vůbec někdo přijde. Nakonec dorazil větší počet, než jsme očekávali, a my se museli dát do práce. Disciplín bylo několik, od počítačů (kterou si prý hodně užili) až po hraní scének. Musím se přiznat, že já jsem taky jednu měla. To byste koukali, co všechno jsme na ně vymysleli, no přece nebudeme přijímat někoho, kdo toho moc hlavě nemá, že jo?? (jestli jsem někoho urazila, tak pardon) Ačkoliv se zpočátku všechno zdálo snadné, po chvílce jim spadla čelist. I my jsme nakonec koukali na ty výtvary, co vyčarovali. Potom co už jsme je všechny prozkoumali a vyzkoušeli ze všeho možného, jsme začali přestěhovávat k Orionovi na zahradu a tam teprve byla zábava. Už při stavění stanů jsme se někteří počurávali smíchy. Ten kdo nám nevěří, čeho jsme schopni, tak ať se zeptá někoho z nás. Po stavění stanů se začali opékat rohlíky a všechno co si kdo přinesl z domova. Začalo se drbat o všem, co bychom mohli podniknout a samozřejmě o filmu. Potom, co jsme dokecali (což byla neurčitá doba), jsme hráli různé hry a dělali všechno možné. Byli jsme jako malé děti. A jako malé děti i my jsme museli jít na kutě. Jenže jak se ukázalo, jen co jsme zalehli, zase jsme začali kecat. Ani nevím, jak dlouho se tam kecalo, poněvadž já jsem po chvílce usnula. Musíte se zeptat ostatních, jak to tam vypadalo. Ať tak či onak, když jsem se ráno probouzela nebo spíše mne probudili, všichni už sklízeli stany a při tom snídali (že Baruš). Potom co jsme se všichni naparkali a opět trochu vyřádili, byl čas sklidit a odcházet směr naše domovy. A jak už asi tušíte, i při pouhém sklizení všeho možného byla opět obrovská legrace. Ale všechno hezké musí jednou skončit, takže paní učitelka zavelela a my

odcházeli směr škola (většina). Tam jsme rozloučili a hupdy dupky domů. A můj názor?? Jako obvykle když se něco děje s našim Orionem, tak můj názor je PARÁDNĚ JSEM SI TO UŽILA!!!! Moc vám všem děkuju, těším se na další věci, co spolu podnikneme. Mějte se fajnově a papapapa!!!!

Drak

Přátelské setkání RR 11.-12.9.2009 z pohledu nového člena

Náplň odpoledne: Odpoledne začalo ve škole konkurzem nových členů. Každá skupina ze starých členů si připravila nějaký úkol (např. napsat příběh, zahrát scénku atd.) Po ukončení konkurzu jsme sledovali činnosti loňského roku (film s hvězdičkou). Pak jsme odešli na parcelu paní učitelky Věry Hudcové, tam jsme se ubytovali (postavili stany).

Náplň večera: Zabydlení ve stanech, rozdělení táboráku, večeře, neboli opečené rohlíky v grilovacím koření, a další naše vychytávky. Pak jsme hráli hodně her, to bylo moc a moc zábavné. Hlavně Gábina Wustingerová a Monika Jordánová jako kočky, velice jsme se všichni pobavili. Potom paní učitelka Věra Hudcová (Věruš) začala číst naše vymyšlené příběhy z konkurzu, bylo to super.

Celý večer jsme seděli u ohně, hráli hry a povídali si, bylo to zábavné. Povídali jsme si o novém filmu a nových rolích. Později jsme se rozcházeli do svých stanů a šli jsme spát. Ráno jsme vstávali cca v 6:45 hodin, nasnídali se, složili jsme stany a Věruš (p.uč.Věra Hudcová) hned ráno udělala schůzi redakční rady, popovídali jsme si a pak se každý rozloučil a odešli jsme domu.....

PS:Z pohledu nového člena se mi tahle akce velice líbila a moc rád bych si ji někdy zopakoval. Musím říci, že nás tato akce moc stmelila a parádně jsme si to užili....

Kentaur

Konkurz do redakční rady

V pátek 11.9. jsme byli dohodnuti na takové akcičce redakční rady. Přibližně ve dvě hodiny dorazila naše šéfredaktorka :-), paní učitelka Věra Hudcová. Konkurz už byl připravený. Měli jsme se vydat nahoru do počítačové místnosti. Když jsme zdolali schody, zabrali jsme si každý svoje místečko. Náš první úkol byl poslouchat, co nám diktoval „Havran“ a zapsat text správně na počítači. Druhý úkol si připravily pro nás holky, oprava chybného textu..ouu.. skončila jsem na 13 chybách z 28 a neviděla jsem další, ale nakonec jsem ještě nějaké vykoumala. No a dál bylo, připravit si podle bajky z knížky ve dvojici scénku. To byla legrace. Úplně nakonec konkurzu byly tzv. „Otázky na tělo“.

Po jednotlivcích jsme chodili do kabinetu a tam se nás „Drak“ ptal na otázky. Někdo to nazval jako křížový výslech :-D. A po tom všem jsme se vydali na zahradu, kde jsme se utábořili, užívali si, hráli hry, u kterých jsme dostávali

záchvaty smíchu, jedli výborný koláček a opékali si rohlíky na ohýnku. No a taky jsme si povídali o filmu, který se připravuje a podle mě se máte na co těšit ;-)

Delfin

Psaní literárního útvaru zadanými slovy

Každý si vylosoval literární útvar (pohádka, vyprávění, sci-fi, detektivka, horor), dále dostal slova, která bylo nutné použít. Slova měli všichni stejná.

Slova: řeka, třešně, Galileo, učitelka, žirafa, kámen, výlet, redakční rada, dvanáct, WC muži, pátek třináctého, ředitelna.

➤ Horor Kristýny Čihákové s názvem - O Terce Kalibové

Dvanáctiletá Terka Kalibová má strašlivé noční můry ze spaní. Ze svých snů vykřikuje různá slova, je uvězněna jakoby ve svém snu. Její sen je poněkud podivný. Setkává se v něm s Galileo Galileem, který se stává jejím jediným přítelem.

Příběh začíná takto: Terka jednoho dne jde na výlet se svými kamarády ze školy, všichni jsou dobrá parta a jsou z redakční rady základní školy. Rádi hrají hry, během výletu spolu vymýšlejí zábavné nápady. Jdou po cestě lemované třešněmi, všichni si nasbírají, kolik unesou třešní. Najednou na Terku kápne kapka krve ze stromu, podívá se nahoru a najednou vyděšeně kouká na svého nového spolužáka ze třídy, který je celý od krve. Je přivázaný ostatními provazy, ty se mu prořezávají do rukou. Terka a její kamarádi začnou křičet a rozutečou se. Terka běží přes potok, okolo rybníka. Najednou přestane svítit sluníčko a objeví se měsíc. Terka vyděšeně bloudí v lese, až najde jeskyni. Vběhne do ní, ale hned se začnou sypat veliké kameny, ty jeskyni úplně zavřou. Terka se rozbřečela, nevěděla, co dál. Nakonec se snaží prozkoumat jeskyni, nic nevidí, řídí se jen svým instinktem. Po půl hodině uvidí v dálce světlo, radostně se rozběhne ven. Objeví se v úplně jiném světě, kde jsou žirafy, sloni a podivní lidé, kteří jsou nakaženi virem. Ten se dá velmi snadno přenášet, je velmi nebezpečný, protože dělá z lidí zrůdy. Virus způsobí, že zrůdy požívají vše živé i sebe navzájem. Vůdce všech těchto zrůd byla obrovská zrůda se zkaženými zuby. Terka má neuvěřitelný strach, utíká a všechny zrůdy za ní. V poslední chvíli Terka uvidí chaloupku, rychle do ní vběhne, pevně zavře dveře a schová se. Zrůdy bouchají do dveří i oken, ale nakonec odcházejí. Terka si oddychne a začne zkoumat chatku. Vejde do obývacího pokoje, tady na zemi leží cizí žena, obličej má celý od krve. Terka zabouchne rychle dveře, nikam jinam se už podívat nechce, ale byly tam velké bílé dveře s nápisem WC muži. Terka otvírá dveře a vidí svojí maminku, ta se na ni usmála a řekla jí, ať jde za ní. Terka tedy šla, ale měla pocit, že to není

její maminka. Najednou se ocitla ve svém pokoji a v posteli. Zjišťuje s úlevou, že to vše byl jen sen.

Druhý den ráno jde do školy. Musí jít do ředitelny. Bojí se otevřít dveře, ještě se jí stále promítá její sen. Otevře dveře, tam sedí její třídní učitelka a říká jí, že ve škole se objevily nějaké podivné zrůdy. Terka nečeká na pana ředitele, utíká ze školy a už se nikdy nevrátí.

Ten den, co se toto vše přihodilo, byl pátek třináctého. Terka se až tak bála, že usnula a byla navždy uvězněna ve svém snu, v němž měla jediného přítele Galilea Galilei.

➤ **Sci-fi Evy Budské**

Jednou si Pepíček vyšel ven po tom, co v ředitelné nadělal spoušť. Byl pátek třináctého a on si myslel, že je to supr den, tak měl takovou radost, že celou ředitelnu vymaloval třešněmi. Šel lesem, hledal houby a zpíval si. Hledal, hledal a najednou uviděl něco, co se nedá popsat. V průzračné vodě, která tekla v řece, se blyštěl nádherný modrý kámen. Vrhнул se k němu, zapomněl na nějaké houby. Vzal ho do ruky a nejednou se kolem něho vše točilo, zářilo. Když to ustalo, jakoby nepoznal, kde stojí. U hlavy se mu nakláněla fialová žirafa s červenými puntíky a kolem sebe viděl 12 trpaslíků s červenými čepičkami☺. Jak se tak procházel, viděl samé nadpřirozené bytosti, jako psi s kočičím tělem a podobně. Podíval se ke slunci. Najednou uprostřed koruny stromu viděl nějakého člověka. Nejdříve na něj volal, ale on ho neslyšel, tak vylezl za ním. Záhadný muž se mu představil jako Galileo Galilei. Začali si vypravovat o vymoženosti dalekohledů. Galileo div nespádl ze stromu, když se dozvěděl, co se všechno změnilo. Po náročném výletě a rozhovoru se vydal Pepíček domů. Po cestě zahlédl muže, jak čistí kadibudky, na kterých stál nápis WC muži. Doma se dozvěděl, že ho s Galileem vyfotila redakční rada a teď jsou na titulní straně časopisu ☺.

ZÁBAVA - POJĎ SI ZALUŠTIT A TROCHU SE POBAVIT

Vtipy od Lva

Dva policajti našli před kinem Hvězda mrtvolu.

Začali sepisovat protokol, ale brzy byli v koncích, protože se nedokázali dohodnout, jaké 'i' se píše ve slově kino. Tak jeden z nich povídá:

"Víš co? Odtáhneme tu mrtvolu třeba před cukrárnu."

Profesor říká:

"Dnes vás pustím o čtvrt hodiny dřív. Odcházejte prosím potichu, ať nevbudíte nikoho ve vedlejších učebnách."

▶ Ptá se Pepíček paní učitelky: „Mohu být potrestaný za něco, co jsem neudělal?“
Učitelka: „To v žádném případě!“
Pepíček: „Tak to je dobře. Já jsem totiž neudělal domácí úkol!“

▶ Paní učitelka se ptá při matematice Pepíčka: „Když ti dá maminka jednu žvýkačku a tatínek dvě, co budeš mít?“ „Prosím, svěží dech.“

▶ Pepíčkovi se nechce do školy a tak volá ředitelovi: „Dobrý den, omluvte prosím mého syna, onemocněl.“ „Dobře,“ povídá ředitel. „A kdo volá?“ „No přece můj otec.“

▶ Pepíček je ve škole a učí se skloňovat **JE PŘESTÁVKA**, Pepíček se podívá na svačinu a spustí: „První pád, kdo co? Houska.“ „Třetí pád, komu čemu? Pepíčkovi.“ „.....“ „Sedmý pád s kým s čím? Se salámem.“

Anglie - Harrogate Police

V sobotu 12.9.2009 od 14:00 hodin na hřišti v Ondřejově začalo utkání mezi Harrogate Police (Anglie) a Ondřejov (Česká Republika). Zápas trval 90 minut. A jeho výsledek byl 4:4 (Tomášovi Vávrovi se povedlo dát hattrick, nebo-li dal tři góly). Po zápase se všichni bavili v restauraci na hřišti u pana Tomáše Karpfingera, tam se nasýtli a začali slavit. V březnu roku 2009 navštívili ondřejovští hráči Anglii, přesněji Harrogate, zahráli pár zápasů a slavili. Nyní harrogejští hráči slaví zde u nás v Ondřejově. Zkrátka je to taková česko-anglická družba. Na jaře tam jedou naši hráči opět.

Kentaur

ČR vs. San Marino

Česká republika vyhrála nad fotbalovým trpaslíkem 7:0 a nejvíce se o to zasloužil Milan Baroš, který vstřelil čtyři branky a stal se tím nejužitečnějším hráčem na hřišti.

Měli jsme dát ještě o nějaký ten gól víc, ale 7:0 je dobrý výsledek. Je to přece jen kvalifikace mistrovství světa a San Marino třeba téměř porazilo Poláky. Výsledek mohl být ještě lepší, kdyby Svěrkoš nezahodil svoji první penaltu, která byla zároveň druhou penaltou českého týmu.

Po téměř dvou letech nastoupil na trávník s fotbalovou reprezentací i Tomáš Rosický, který odehrál celých 55 minut.

Přehled týmů ve skupině, kde je i Česká republika

tým body: Slovensko 19, Slovinsko 14, Severní Irsko 14, Česká republika 12, Polsko 11, San Marino 0

Rys, Pegas

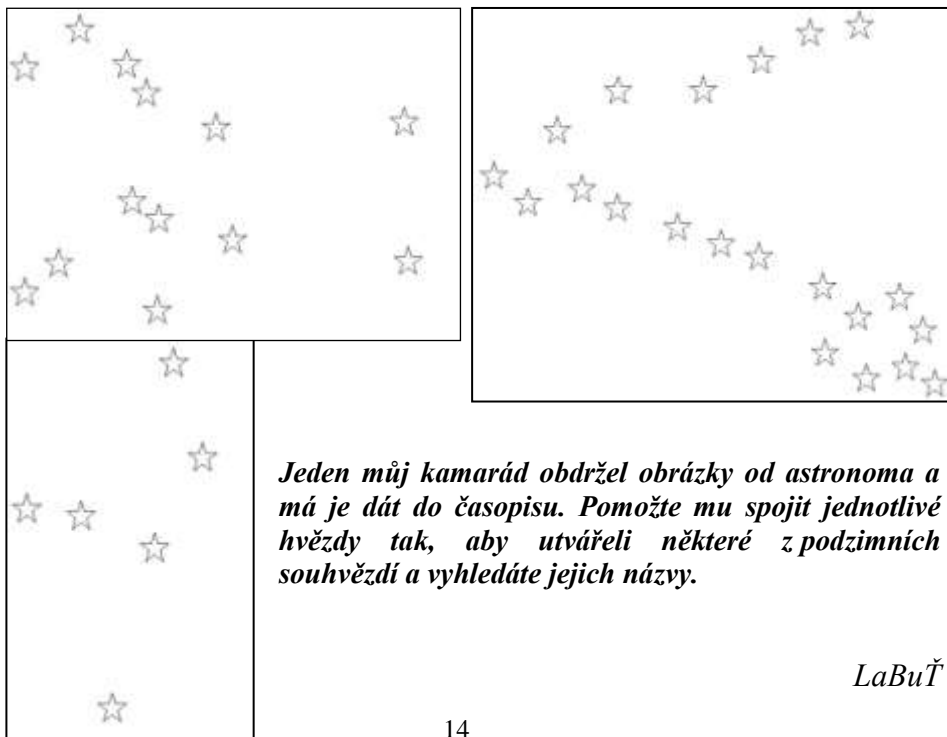
aneb jaká souhvězdí se dají rozpoznat na podzimní obloze?

Máte rádi hvězdy? Zvednete občas večer hlavu a nezadíváte se na miliony rozsetých teček po obloze a říkáte si, jak by bylo krásné je rozpoznat, která patří ke které?

Nejste určitě jediní, kdo toužebně sledují hvězdy a přáli by si jen natáhnout ruku a posunout některé z nich. Je to zázrak, že nad sebou nemáme jen temnou, tmavou klenbu, ale spousty hvězd a hvězdiček.

Jedno z nejdominantnějších souhvězdí podzimní oblohy je (mimo cirkumpolárních souhvězdí, jako je velký a malý vůz, casiopea...) Pegas a Andromeda. Obě souhvězdí jsou nedaleko sebe a společně tvoří tzv. Pegasův čtverec, který je takřka nepřehlédnutelný. Směrem na jih od Andromedy nalezneme dvě nepatrná, ale docela známá souhvězdí, a to Trojúhelník a Beran. Pokud na obloze najdete spojením hvězd takovou jakoby rozevřenou šipku, pak sledujete souhvězdí Ryby, toto souhvězdí je ale velmi slabé a snadno přehlédnutelné, stejně jako souhvězdí Vodnář. Přitom souhvězdí Ryb ukazuje svojí „šipkou“ na souhvězdí Velryba. A pak můžete vidět spoustu dalších hvězd a hvězdiček, které utvářejí naši oblohu krásnou.

Zkuste si třeba někdy lehnout do trávy a nechat svoji fantazii, aby spojila v myslí pár hvězd a vytvořila třeba obraz něčeho, na co zrovna myslíte...

Jeden můj kamarád obdržel obrázky od astronoma a má je dát do časopisu. Pomožte mu spojit jednotlivé hvězdy tak, aby utvářeli některé z podzimních souhvězdí a vyhledáte jejich názvy.

⇒ ⇒ NĚCO PRO MALÉ I VELKÉ KOUZELNÍKY

Kouzlo s krabičkou zápalek

Připravíme si dvě krabičky se zápalkami. Jednu však upravíme tak, že v půlce rozdělíme vnitřní část na dva díly. Tyto díly pak slepíme obráceně, čímž vznikne krabička, která má ze strany obrázku sirky hlavičkou nahoru (tak jako normální neupravená krabička), ale i ze strany, kde nemá obrázek, jsou sirky hlavičkou nahoru. Takto se nám sirky ukážou, jen pokud vysuneme vnitřek správným směrem.

Kouzlo pak můžeme předvést tak, že někomu dáme krabičku a řekneme, ať ji položí na stůl obrázkem nahoru a vysune sirky asi do půlky. Ty to uděláš s čarou krabičkou také tak. Ostatní vidí, že jsou krabičky stejné a že jsou takové, jaké je znají. Pak krabičku zvedni, zatřep s ní, párkrát ji otoč a polož na stůl opět obrázkem nahoru. Teď si ovšem musíš dát pozor, aby si ji otočil dopředu tou upravenou stranou. Vysuň vnitřek sirek do poloviny a všichni uvidí, že sirky nejsou vidět, protože vnitřek je otočený. Taková kouzla zvládne každý, tak proč to nevyzkoušet.

Sagittarii

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ???

Tento příběh začíná ve vesničce zvané Smíškov. Partička holek se dohodla, že si půjdou zahrát volejbal. Sandra, 14ctiletá brunetka nadhazovala míč, ale podání se jí moc nevyvedlo. Míč se odkutálel daleko za hřiště a Sandra za ním běžela, hledala ho, až se ocitla u malého jezírka u rákosí.

„Á, tady jsi“, řekla Sandra a předklonila se pro míč. Už se otáčela a vtom spatřila něco a už jí nešlo odvrátit od toho oči. Uprostřed malého průzračného jezírka se na leknínu, cosi malého hemžilo a šepotalo. Párkrát zamrkala, pořád jí vrtalo hlavou, co to tak může být. Připadalo jí to, jako dvě malé postavičky asi tak 20 centimetrů. „To snad není pravda“, vydechla a promnula si oči, jestli se jí to jenom nezdá. Teď na ni jedna malinká osůbka dokonce zamávala, ale ta druhá jí popadla za ruku a schovaly se spolu za květ, který byl asi tak stejně velký, jako jsou ony dvě dohromady.

Pokračování příště

Delfin

JE NA CO SE TĚŠIT!

Bude druhý film??

Doslechli jste se, že budeme natáčet další film? Ano, je to tak. Tentokrát nebude z vědeckého, ale z části ze školního prostředí. Je na co se těšit, protože já, s nesmírnou pomocí Jany, se kterou jsme stvořili základní myšlenku, máme plnou hlavu nápadů.

Film by měl být o mnoho delší, než byl náš první. Spekuluje se o hodině, ale uvidíme....

Zatím nemůžu prozradit bližší informace, leda snad, že v hlavní roli se představí jeden z nováčků redakční rady. I když v tomto filmu se jen těžko bude určovat, kdo má hlavní roli a kdo vedlejší ☺. Těšte se na film!

Jde se do školy!

Napadlo mě, že by bylo fajn, navštěvovat jiné školy v našem okolí a zaplnit tak stránky časopisu poznatky a rozhovory a fakty, jak to na jiných školách chodí. Vznesa jsem to tedy jako nápad a ten se ujal.

Popis práce je jednoduchý. Vydere se nějaká škola z okolí a osloví se ředitel nebo ředitelka školy. Po domluvě bude následovat návštěva školy několika lidmi, kteří navštíví nějaké předměty, prohlédnou si budovu školy, udělají rozhovory s žáky a učiteli a všechno možné, co nám dovolí. Jako první dvě školy, jsme vybrali ZŠ Mnichovice, kde se o oslovení stará Monča Jordánová, a jako druhou školu státní gymnázium v Říčanech, které jsem si vzala na starost já. Doufám, že už v příštím čísle vám poskytneme zážitky a poznatky z těchto škol.

LaBuŤ

Hvězdný tým (redakční rada časopisu): (Katka Böhmová), Žirafa (Tereza Böhmová), Delfín (Eva Budská), Lev (Kristýna Budská), (Kristýna Čiháková), Drak (Patricie Hejmová), Rys (Eda Horák), Labuť (Pavla Hudcová), Havran (Petr Jordán), Cefeus (Monika Jordánová), Sagittarii (Tereza Kalibová), Fénix (Jana Modráčková), Chameleon (Jan Pangrác), Casiopea (Barbora Povýšilová), Lištička (Jakub Vaněk), (Adéla Vodičková), Ještěrka (Tereza Vorreiterová), Kentaur (Jiří Vosátka), Pegas (Jan Vránek), Perseus (Gabriela Wustingerová) pod vedením Oriona (Věry Hudcové).

Uzávěrka čísla 7 – září/říjen: 30. září 2009

Uzávěrka čísla 8 - listopad/prosinec: 20. listopadu 2009.

Pokud chcete přispět do našeho časopisu, stačí se domluvit s libovolným členem redakční rady.